

ikke opfordrer dertil jeg er nemlig overbevist om, at est. rhaanden vil denne Raade at bygge paa komme af sig selv; men vil man gjøre Noget, som skal have nogen Betydning, som skal sikke Mennekeliv i en affidesliggende Bolig, og det er kun Mennekeliv i en saadan Bolig, hvorom der kan være Spørgsmaal, det Dvrigte er Gjenstand for Assurance, saa skal man gjøre, som jeg har antydet. Vil den vedkommende Beboer af et saadant affidesliggende Sted ikke sikke sig ved Assurance, saa kan han lade være; vil Assurance ikke sikke ham for den og den Præmie, saa kan den lade være, og saa kan der være et andet Selskab, som vil, men det Offentlige skal ikke blande sig ind i dette Forhold; den enliggende Bygning, som ikke kan være farlig for Andre, den overlade man til sig selv, og man gjøre den Begrændsning klar i Loven, at dens fleste Bestemmelser kun ramme sammenbyggede Steder. — Der er her blevet talt Meget om de Afstandsbestemmelser, som skulle haandhæves mellem Bygningerne, men den mindste Fordeel, man skulde vinde ved et saadant Vaand, det var jo, at naar Afstandsbestemmelsen var overholdt, saa havde man fyldestgjort det Offentlige, og saa skulde man være fri for alle disse, meer eller mindre nærgaaende Bestemmelser, som her foreslaaes; det gjør mig meget ondt, at ikke den ærede Minister, forinden han forelagde Loven, har taget Hensyn hertil, og jeg gjentager, hvad jeg havde den Ære at sige forrige Gang, at den ærede Minister har formeget fine „Assurancebriller“ paa, naar han skriver Love om denne Gjenstand. Naar han vilde bringe det Offer at vise en Assurance fra sig og lade den bæres af de Skuldre, som med Fornøielse vilde bære den, og der er nok, som gjerne ville det, saa

komme vi i en mindre falsk Stilling. Brandassurance-Foreningen har et Repræsentantskab, som har vist, at det ønsker selv at raade for den, og deri gjør det vel; naar det har indtaget sin fulde Stilling, bring saa et Lovforslag ind, som frigjør os for enhver Lovforbindelse med dem, lad dem, uden at behøve at kaste nogetsomhelst Brag paa den lovgivende Magt, indføre Rettelser i enhver Paragraph, der nu bestaaer som lovbindende, og lad os være frie for at haandhæve deres Dnsker og Begjæringer igjennem Brandpolitilove; lad os udenfor deres Beslutning holde os til: at beskytte Mennekeliv, at beskytte Nabo mod Nabo, men ikke den enkelte Eiendom i og for sig, thi det skulle vi overlade til den enkelte Eier.

L. C. Larsen: Jeg vilde ligesom den ærede sidste Taler have henledet Opmærksomheden paa den store Ubillighed, der ligger i, at en Mand ved paa en vis Raade at bygge paa sin Grund kan forhindre sin Nabo i at benytte sin Grund saaledes, som han ellers vilde have Lov til. Skal der være saadanne Bestemmelser, som forbyde at bygge i en vis Afstand fra andre Steder, saa maa de ligesom i §§ 5 og 6 indrettes saaledes, at der fastsættes visse Afstande fra enhver Mand's Grund, hvorpaa der ikke maa bygges. Jeg skulde imidlertid dog troe, at det var ønskeligt, om det med visse Bygningsmaader var tilladt at bygge lige til Grændsen af sin Grund, selv om Naboen allerede havde bebygget sin Grund, og disse Bygninger ikke vare af den Art, som omtales i § 3. Det er, som sagt, allerede omtalt, men jeg vil kun gjentagende ytre det Dnske, at disse ubillige Bestemmelser maatte blive rettede.